

Sygn. akt: I C 713/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2022 r. w K.

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 4.077,50 zł (cztery tysiące siedemdziesiąt siedem złotych i pięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 05.08.2020r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 1.817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 65,90 zł (sześćdziesiąt pięć złotych i dziewięćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 713/20

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20.08.2020 r. powód K. J. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 4 077,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 5 czerwca 2020 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd należący do D. D. (1) marki A. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W dniu 6 czerwca 2020 r. poszkodowana wynajęła od powoda pojazd zastępczy. Umowa najmu trwała do dnia 26 czerwca 2020 r. Powód dochodzi od pozwanego należności za czas trwania wynajmu pojazdu zastępczego od dnia 6 czerwca 2020 r. do dnia 26 czerwca 2020 r. Legitymację czynną powoda stanowi umowa cesji wierzytelności przenosząca uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powoda w zakresie zwrotu kosztów wynajmu

pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 5000 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i wypłacił powodowi kwotę 922,50 zł. Tym samym do zapłaty pozwanemu pozostała 4 077,50 zł. Przez okres likwidacji szkody poszkodowana była pozbawiona (nie ze swojej winy) możliwości korzystania z auta. Szkoda była rozliczana metodą kosztorysową. Poszkodowana po otrzymaniu odszkodowania od pozwanego nabyła nowy pojazd w dniu 25 czerwca 2020 r. Kolejnego dnia zwróciła pojazd zastępczy. (...) zastępcze było poszkodowanej niezbędne do codziennego funkcjonowania.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany wskazał, iż w dniu 5 czerwca 2020 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd należący do poszkodowanej D. D. (1). Tego samego dnia fakt powstania szkody został zgłoszony pozwanemu (rejestracja pod nr (...), pojazd uszkodzony A. o nr rej. (...)). Pozwany przystąpił następnie do likwidacji szkody. Pozwany po sporządzeniu kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu, opiewającej na kwotę 6 315,38 zł i wysłaniu jej do poszkodowanej, skontaktował się z poszkodowaną w dniu 17 czerwca 2020 r. celem złożenia propozycji ugodowej, która polegałaby na zapłacie kwoty 6 700 zł tytułem odszkodowania za szkodę na pojeździe poszkodowanej i która wyczerpywała roszczenia poszkodowanej związane ze szkodą z dnia 05 czerwca 2020 r. Pozwana wyraziła wolę zawarcia ugody i zakończenia sprawy na w/w zasadach. W dniu 18 czerwca 2020 r. kwota wynikająca z w/w ugody została przekazana na nr rachunku bankowego należącego do poszkodowanej. Pozwany następnie wskazał, iż w dniu 19 czerwca 2020 r. poszkodowana zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności. Powód posługując się własną kalkulacją naprawy, wezwał pozwanego do zapłaty kwoty odszkodowania, która miała stanowić różnicę między kwotą wskazaną w kalkulacji naprawy, a kwotą hipotetycznych kosztów naprawy pojazdu, wskazanej w kalkulacji naprawy powoda (powód nie złączył kalkulacji do pozwu). Pozwem z dnia 6 lipca 2020 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz w/w różnicy stąd między stronami wywiązał się spór co do zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia (spór objęty odrębnym postępowaniem). W dniu 26 czerwca 2020 r. powód wysłał do pozwanego wiadomość e-mail wraz z załącznikami w postaci m.in. umowy najmu pojazdu zastępczego, faktury VAT za wynajem oraz umową przelewu wierzytelności z dnia 26 czerwca 2020 r. Pozwany decyzją z dnia 4 sierpnia 2020 r. wypłacił na rzecz powoda kwotę 922,50 zł weryfikując roszczenie w zakresie dobowej stawki oraz okresu wynajmu pojazdu zastępczego (uznany okres 6 dni wynajmu przy dobowej stawce 125 zł brutto). W związku z powyższym między stronami wywiązał się spór co do zasadności i wysokości roszczenia dotyczącego wynajmu pojazdu zastępczego. Pozwany podniósł, iż w toku czynności likwidacyjnych sporządził kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu, doręczył ją poszkodowanej (co poszkodowana potwierdziła w rozmowie telefonicznej w dniu 17 czerwca 2020 r.) a następnie wystąpił z propozycją zakończenia likwidacji szkody nr (...) w drodze ugody, proponując zapłatę kwoty 6 700 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki A. nr rejestracyjny (...), która miałaby wyczerpywać roszczenia poszkodowanej wynikające z przedmiotowej szkody. Poszkodowana wyraźnie oświadczyła, iż zgadza się na propozycję przedstawioną przez pozwanego, tj. zapłatę w/w kwoty która wyczerpywała by wszelkie roszczenia poszkodowanej związane z powstałą szkodą. Poszkodowana została wyraźnie poinformowana, iż zapłata kwoty 6 700 zł będzie wyczerpywała wszelkie roszczenia powódki związane ze szkodą. Po zakończeniu rozmowy telefonicznej, jeszcze tego samego dnia, pozwany podjął decyzję o wypłacie kwoty 6 700 zł, która w dniu 18 czerwca 2020 r. trafiła na nr rachunku bankowego wskazanego przez poszkodowaną w toku likwidacji szkody. Pozwany wskazał, iż skoro poszkodowana złożyła oświadczenie woli i zgodziła się na zawarcie ugody, która wyczerpuje jej wszelkie roszczenia związane ze szkodą na pojeździe marki A. nr rej. (...), która miała miejsce w dniu 5 czerwca 2020 r. i ugoda ta została faktycznie wykonana, to za nieważne należy uznać umowy przelewu wierzytelności, które poszkodowana zawarła z powodem kolejno w dniu 19 czerwca 2020 r. oraz w dniu 26 czerwca 2020 r. Zgodnie z treścią ustaleń poczynionych przez pozwanego i poszkodowaną w rozmowie telefonicznej w dniu 17 czerwca 2020 r. zapłata w/w kwoty wyczerpała wszelkie roszczenia poszkodowanej związane ze szkodą na pojeździe, zatem wierzytelności, które poszkodowana przeniosła na rzecz powoda, faktycznie nie istniały. Powyższe oznacza w praktyce, że zarówno umowa przelewu wierzytelności z dnia 19 czerwca 2020 r. jak i 26 czerwca 2020 r. są nieważne z mocy prawa i jako takie nie mogą występować w obrocie prawnym. Konsekwencją jest brak legitymacji czynnej po stronie powoda. W przypadku nieuwzględnienia powyższej argumentacji pozwany podniósł, iż poszkodowana została skutecznie

poinformowana o możliwości skorzystania z ofert wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego z sieci wypożyczalni współpracujących z pozwanym. Na adres e-mail wskazany przez poszkodowaną do kontaktu pozwany w dniu 6 czerwca 2020 r. wysłał wiadomość e-mail wraz z załącznikami dotyczącymi procedury likwidacji szkody, w tym informacji o zasadach postępowania w przypadku konieczności skorzystania z usługi wynajęcia pojazdu zastępczego. Wskazano także, iż w przypadku nie skorzystania z ofert (...) S.A. V. (...) lub braku kontaktu w celu ustalenia warunków najmu, koszty najmu mogą być niezrefundowane lub ograniczone do poziomu cen występujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym. Poszkodowana poprzez nieskorzystanie z propozycji pozwanego naruszyła obowiązek minimalizacji szkody.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 5 czerwca 2020 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) nr rej. (...), będący własnością D. D. (1). Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego.

(bezsporne)

Tego samego dnia fakt powstania szkody został zgłoszony pozwanemu. Pozwany potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody w dniu 06.06.2020 r. W dniu 08.06.2020 r. pozwany skierował do poszkodowanej informacje związane z rozpoczęciem procesu likwidacji przedmiotowej szkody załączając informacje dotyczące najmu pojazdu zastępczego .

(dowód : zgłoszenie szkody komunikacyjnej k. 88- 89, potwierdzenie przyjęcia szkody k. 91, pismo z dnia 08.06.2020 . wraz z informacją dotyczącą najmu pojazdu zastępczego k. 64-66)

Poszkodowana D. D. (1) bezpośrednio po kolizji dzwoniła do swojego ubezpieczyciela, dzwoniła też do ubezpieczyciela sprawcy, ale nie odbierali telefonu. Dopiero po tych próbach zdecydowała się wynająć auto zastępcze u powoda . W dniu 6 czerwca 2020 r. D. D. (1) zawarła z powodem K. J. umowę najmu samochodu V. (...) nr rej (...) na okres od dnia 6 czerwca 2020 r. od godz. 15.20 do 26 czerwca 2020r. do godz. 9.00. Stawka za 1 dzień najmu wynosiła 250,00 zł brutto.

(dowód: zeznania świadka D. D. (1) k. 93-94, umowa wynajmu samochodu – k. 7, cennik wynajmu – k. 9)

W samochodzie A. (...) nr rej (...) został uszkodzony cały bok, drzwi od strony pasażera się nie otwierały. Z uwagi na uszkodzenia układu poduszek powietrznych samochód nie powinien uczestniczyć w ruchu drogowym.

(dowód : zeznania świadka D. D. (1) k. 93-94, opinia techniczna k. 102-107)

D. D. (1) w czerwca 2020 r. potrzebowała samochodu na co dzień. Mieszkała w L. sama z córką, a pracowała w K., córka uczyła się w szkole w K.. (...) było poszkodowanej potrzebne w celu dojazdu do pracy i dowozu dziecka do szkoły oraz powrotu do domu w L.. Poszkodowana nie miała możliwości skorzystania z innego pojazdu.

(dowód : zeznania świadka D. D. (1) k. 93-94)

W dniu 16 czerwca 2020 r. po oględzinach uszkodzonego samochodu A. (...) nr rej (...) został sporządzony kosztorys kosztów naprawy na kwotę 6 315,38 zł. Kosztorys został przesłany do wiadomości poszkodowanej. W dniu 17 czerwca 2020 r. telefonicznie została przedstawiona przez pracownika pozwanego poszkodowanej propozycja zawarcia ugody polegającej na wypłacie poszkodowanej kwoty 6 700 zł tytułem odszkodowania. Poszkodowana zgodziła się na zaproponowaną kwotę wraz ze stwierdzeniem, iż wyczerpuje ona wszelkie roszczenia. Ugoda nie obejmowała kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

(dowód: analiza kosztów naprawy k. 62, rozmowa telefoniczna – akta szkody płyta CD plik oznaczony jako „ (...)”)

Uzgodniona tytułem odszkodowania kwota 6 700 zł została poszkodowanej wypłacona w dniu 18 czerwca 2020 r.

(bezsporne)

D. D. (1) w dniu 25 czerwca 2020 r. kupiła nowy samochód. W dniu 26 czerwca 2020 r. poszkodowana zwróciła powodowi pojazd zastępczy.

(dowód : zeznania świadka D. D. (1) k.93-94, umowa sprzedaży samochodu k. 17)

W dniu 26 czerwca 2020 r. K. J. wystawił fakturę za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowaną na kwotę 5 000 zł brutto. W dniu 26 czerwca 2020 r. K. J. zawarł z D. D. (1) umowę cesji wierzytelności przysługujących w stosunku do (...) S.A. z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez okres potrzebny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zaistnienia szkody lub do jej likwidacji w ramach szkody całkowitej.

(dowód: umowa wynajmu samochodu – k. 7, cennik wynajmu – k. 9, faktura – k. 10, cesja wierzytelności – k. 11)

Po zgłoszeniu przez powoda szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał roszczenie do kwoty 922,50 zł, akceptując zasadność najmu na okres 6 dni przy stawce 125 zł netto za dzień.

(dowód: bezsporne, pismo (...) S.A. – k. 15, akta szkody – płyta CD – k. 31)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka D. D. (1). Prawdziwość dokumentów nie były kwestionowane przez strony, nie budziły też wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. D. (1) , albowiem były one spójne, logiczne, konsekwentne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. W szczególności na wiarę zasługują zeznania świadka , iż samochód był jej niezbędny do codziennego funkcjonowania , dojazdów do pracy i dowozu dziecka do szkoły . Na wiarę zasługują też zeznania świadka co do przyczyn wynajmu pojazdu zastępczego u powoda – świadek nie mogła się telefonicznie skontaktować z pozwanym , wobec czego pojazd wynajęła u powoda. Jak wynika z akt szkody informacje dotyczące najmu pojazdu zastępczego zostały przesłane do poszkodowanej przez pozwanego dopiero w dniu 8 czerwca 2020 r. , a więc już po wynajęciu pojazdu u powoda. Sąd dał także wiarę zeznaniom D. D. (1) , iż zawarta telefonicznie z pracownikiem pozwanego ugoda nie dotyczyła kosztów wynajmu pojazdu zastępczego , odpowiada to - w ocenie Sądu - treści nagranej rozmowy.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany nie kwestionował, co do zasady, iż wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowaną D. D. (1) było uzasadnione. Sporem objęta była jedynie wysokość kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego oraz uzasadniony okres najmu pojazdu. W ocenie powoda wynosił on 20 dni, natomiast w ocenie pozwanego uzasadniony był wynajem na okres 6 dni.

Sporną pomiędzy stronami była również sama legitymacja czynna powoda, którą pozwany kwestionował.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do powyższego zarzutu jak też do zarzutu „rzeczy ugodzonej” wskazać należy, że Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego co do nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowaną D. D. (1) jak też co do zawarcia przez poszkodowaną z powodem ugody obejmującej „ wszelkie roszczenia związane ze szkoda”.

W ocenie Sądu treść rozmowy telefonicznej z dnia 17 czerwca 2020 r. (nagranie na płycie CD k. 42 oznaczenie pliku (...)) , na którą powołuje się pozwany , kiedy to została poszkodowanej przedstawiona propozycja zawarcia ugody na kwotę 6 700 zł wyczerpującej „ wszelkie roszczenia” nie pozwala uznać , że ugoda ta obejmowała także

koszty wynajmu pojazdu zastępczego. W ocenie Sądu ugoda ta odnosiła się jedynie do kwestii odszkodowania za koszty naprawy pojazdu, gdzie pracownik pozwanego wprost odwołał się do wyceny kosztów naprawy pojazdu. Poszkodowana zgadzając się na kwotę 6 700 zł potwierdziła, że wyczerpuje ona „wszelkie roszczenia”, ale nie zostało w trakcie rozmowy telefonicznej doprecyzowane czy chodzi o wszelkie roszczenia związane ze s. czy też wszelkie roszczenia związane z kosztami naprawy uszkodzonego pojazdu. W konsekwencji – w ocenie Sądu – mając na względzie, iż rozmowa dotyczyła kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu należy przyjąć, iż zawarta telefonicznie przez poszkodowaną ugoda wyczerpywała jej „wszelkie roszczenia” w zakresie naprawy uszkodzonego pojazdu. Ugoda nie obejmowała kosztów związanych z wynajmem pojazdu zastępczego.

Zdaje się, że pozwany zajął takie same stanowisko uznając w części roszczenie powoda w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego i przyznając powodowi z tego tytułu kwotę 922,50 zł w dniu 4 sierpnia 2020 r. (k. 16)

W tej sytuacji zarzut pozwanego nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowaną a powodem i w konsekwencji braku legitymacji czynnej po stronie powoda nie zasługiwał na uwzględnienie. Z przedłożonej przez powoda umowy cesji jasno wynika jakiej wierzytelności dotyczyła – zwrotu kosztów pojazdu zastępczego, przy czym wysokość tej wierzytelności wynikała z faktury wystawionej przez powoda.

Rozpoznając zasadność samej wysokości żądanego w pozwie roszczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego M. W. (k. 102- 107), z treści której wynika, że zastosowana przez powoda stawka za wynajmem pojazdu mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym, uszkodzenia w pojeździe poszkodowanego nie pozwalały na poruszanie się nim po drogach publicznych, a teoretyczny czas naprawy pojazdu przy uwzględnieniu daty oględzin samochodu przez pozwanego w dniu 16 czerwca 2020 r. usprawiedliwiał czas najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą i likwidacją szkody w wymiarze 20 dni. Biegły wskazał w szczególności, iż lokalne stawki czynszu najmu pojazdu o zbliżonej klasie do pojazdu poszkodowanego A. (...) tj. segmentu D zawierały się w przedziale od 140 do 390 zł netto (172,20 zł do 479,70 zł brutto dziennie). Zatem należy przyjąć, iż stawka najmu pobierana przez powoda mieści się w stawkach rynkowych występujących na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanej w 2020 r. Biegły wskazał też, iż usprawiedliwiony teoretyczny czas najmu samochodu zastępczego w związku ze szkodą i likwidacją szkody wynosił 20 dni. W celu ustalenia zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego biegły wykonał kosztorys naprawy uwzględniający pełną technologię naprawy. Wyliczony w nim czas naprawy wynosi 17,8 rbh. Z analizy materiału wynika, iż zachodzą związki dowodowe pomiędzy datami: 06.06.2020 r. wynajęcia samochodu zastępczego, 16.06.2020 r. oględziny samochodu – wysłanie kosztorysu po oględzinach, 26.06.2020 r. zwrot samochodu zastępczego. Biegły wskazał, iż czas związany z przyjęciem samochodu do naprawy, załatwieniem procesów formalnych, przygotowaniem i wstawieniem pojazdu na stanowisko naprawcze jest zasadny. Należy to tak zorganizować, aby zapewnić płynność pracy mechanikom. Biegły wskazał, iż w przedmiotowej sprawie nie została udokumentowana naprawa. Wyliczenia czasu zasadnego mają charakter teoretyczny i uwzględniają założenie, że czynności naprawcze mogły się rozpocząć po oględzinach samochodu przez pozwanego. Z uwagi na uszkodzenia układu poduszek powietrznych samochód nie powinien uczestniczyć w ruchu drogowym. Czas naprawy uszkodzonego pojazdu biegły przedstawił na wykresie (tabela k. 106) wskazując następujące daty poszczególnych etapów związanych z naprawą: w dniu 16.06.2020 r. oględziny samochodu, przekazanie oceny technicznej, 17-18 czerwca 2020 r. organizacja części zamiennych, 19, 22, 23 czerwca 2020 r. technologiczny czas naprawy (dnia 20 i 21 czerwca 2020 to sobota i niedziela, dni wolne od pracy), 24 czerwca 2020 r. czas związany ze schnięciem szpachli i podkładów, 25 czerwca 2020 r. technologiczny czas naprawy, 26 czerwca 2020 r. dzień organizacyjny przyjęcie i wydanie samochodu. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, pełna, pozbawiona sprzeczności i błędów natury logicznej. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na

poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r., I CKN 1466/99). Tylko wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, które znacznie przekraczają koszty obowiązujące na danym rynku lokalnym lub koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu nie są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

Z przedłożonej przez powoda faktury VAT wynika, że poszkodowana skorzystała z wynajmu pojazdu z takiego samego segmentu jak uszkodzony pojazd za cenę 250 zł brutto za dobę. Jednocześnie z opinii biegłego M. W. wynika, że stawka po jakiej poszkodowany wynajął pojazd u powoda mieści się w granicach średnich stawek stosowanych na rynku lokalnym. Mając to na uwadze należy stwierdzić, iż koszty wynajmu stosowane przez powoda nie są rażąco wygórowane wobec stawek stosowanych na rynku lokalnym. Stąd stawka zastosowana w sprawie przez powoda nie może być traktowana jako nadmierna.

W ocenie Sądu, za celowy i uzasadniony należy również uznać okres wynajmu pojazdu zastępczego wskazany przez powoda na 20 dni. Z uwagi na to, że zakwalifikowano szkodę w pojeździe jako częściową uszkodzonemu przysługiwało prawo wynajęcia pojazdu zastępczego do czasu naprawy uszkodzonego auta. Teoretyczny czas naprawy auta przy uwzględnieniu, iż dopiero w dniu 16 czerwca 2020 r. dokonano oględzin auta – zgodnie z podzieloną przez Sąd opinią techniczną zakończyłyby się w dniu 25 czerwca 2020 r. Wskazać przy tym należy, iż poszkodowana w dniu 18 czerwca 2020 r. otrzymała odszkodowanie i niezwłocznie dokonała zakupu nowego auta, zwracając pojazd zastępczy w dniu 26 czerwca 2020 r. Okres ten, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, nie może być uznany za nadmierny, w sytuacji, gdy poszkodowana potrzebowała samochodu, aby dojeżdżać do pracy.

W tych okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w całości i zasądził na jego rzecz dochodzoną kwotę.

O odsetkach Sąd orzekł stosownie do żądania pozwu od dnia 5 sierpnia 2020r. Żądanie to znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, mając na uwadze, iż w dniu 4 sierpnia 2020 r. pozwany uznał w części żądanie powoda i wypłacił część żądanej przez niego kwoty z tytułu wynajmu przez poszkodowaną auta zastępczego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanego.

Jednocześnie Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego jako stronę przegrywającą kosztami sądowymi związanymi z kosztami opinii biegłego, w kwocie 65,90 zł tj. w części, w jakiej nie zostały pokryte uiszczoną przez powoda zaliczką.

Sygn. akt I C 713/20

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20.08.2020 r. powód K. J. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4 077,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu

wskazano, iż w dniu 5 czerwca 2020 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd należący do D. D. (1) marki A. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W dniu 6 czerwca 2020 r. poszkodowana wynajęła od powoda pojazd zastępczy. Umowa najmu trwała do dnia 26 czerwca 2020 r. Powód dochodzi od pozwanego należności za czas trwania wynajmu pojazdu zastępczego od dnia 6 czerwca 2020 r. do dnia 26 czerwca 2020 r. Legitymację czynną powoda stanowi umowa cesji wierzytelności przenosząca uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powoda w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 5000 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i wypłacił powodowi kwotę 922,50 zł. Tym samym do zapłaty pozwanemu pozostała 4 077,50 zł. Przez okres likwidacji szkody poszkodowana była pozbawiona (nie ze swojej winy) możliwości korzystania z auta. Szkoda była rozliczana metodą kosztorysową. Poszkodowana po otrzymaniu odszkodowania od pozwanego nabyła nowy pojazd w dniu 25 czerwca 2020 r. Kolejnego dnia zwróciła pojazd zastępczy. (...) zastępcze było poszkodowanej niezbędne do codziennego funkcjonowania.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwany wskazał, iż w dniu 5 czerwca 2020 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd należący do poszkodowanej D. D. (1). Tego samego dnia fakt powstania szkody został zgłoszony pozwanemu (rejestracja pod nr (...), pojazd uszkodzony A. o nr rej. (...)). Pozwany przystąpił następnie do likwidacji szkody. Pozwany po sporządzeniu kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu, opiewającej na kwotę 6 315,38 zł i wysłaniu jej do poszkodowanej, skontaktował się z poszkodowaną w dniu 17 czerwca 2020 r. celem złożenia propozycji ugodowej, która polegałaby na zapłacie kwoty 6 700 zł tytułem odszkodowania za szkodę na pojeździe poszkodowanej i która wyczerpywała roszczenia poszkodowanej związane ze szkodą z dnia 05 czerwca 2020 r. Pozwana wyraziła wolę zawarcia ugody i zakończenia sprawy na w/w zasadach. W dniu 18 czerwca 2020 r. kwota wynikająca z w/w ugody została przekazana na nr rachunku bankowego należącego do poszkodowanej. Pozwany następnie wskazał, iż w dniu 19 czerwca 2020 r. poszkodowana zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności. Powód posługując się własną kalkulacją naprawy, wezwał pozwanego do zapłaty kwoty odszkodowania, która miała stanowić różnicę między kwotą wskazaną w kalkulacji naprawy, a kwotą hipotetycznych kosztów naprawy pojazdu, wskazanej w kalkulacji naprawy powoda (powód nie złączył kalkulacji do pozwu). Pozwem z dnia 6 lipca 2020 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz w/w różnicy stąd między stronami wywiązał się spór co do zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia (spór objęty odrębnym postępowaniem). W dniu 26 czerwca 2020 r. powód wysłał do pozwanego wiadomość e-mail wraz z załącznikami w postaci m.in. umowy najmu pojazdu zastępczego, faktury VAT za wynajem oraz umową przelewu wierzytelności z dnia 26 czerwca 2020 r. Pozwany decyzją z dnia 4 sierpnia 2020 r. wypłacił na rzecz powoda kwotę 922,50 zł weryfikując roszczenie w zakresie dobowej stawki oraz okresu wynajmu pojazdu zastępczego (uznany okres 6 dni wynajmu przy dobowej stawce 125 zł brutto). W związku z powyższym między stronami wywiązał się spór co do zasadności i wysokości roszczenia dotyczącego wynajmu pojazdu zastępczego. Pozwany podniósł, iż w toku czynności likwidacyjnych sporządził kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu, doręczył ją poszkodowanej (co poszkodowana potwierdziła w rozmowie telefonicznej w dniu 17 czerwca 2020 r.) a następnie wystąpił z propozycją zakończenia likwidacji szkody nr (...) w drodze ugody, proponując zapłatę kwoty 6 700 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki A. nr rejestracyjny (...), która miałaby wyczerpywać roszczenia poszkodowanej wynikające z przedmiotowej szkody. Poszkodowana wyraźnie oświadczyła, iż zgadza się na propozycję przedstawioną przez pozwanego, tj. zapłatę w/w kwoty która wyczerpywała by wszelkie roszczenia poszkodowanej związane z powstałą szkodą. Poszkodowana została wyraźnie poinformowana, iż zapłata kwoty 6 700 zł będzie wyczerpywała wszelkie roszczenia powódki związane ze szkodą. Po zakończeniu rozmowy telefonicznej, jeszcze tego samego dnia, pozwany podjął decyzję o wypłacie kwoty 6 700 zł, która w dniu 18 czerwca 2020 r. trafiła na nr rachunku bankowego wskazanego przez poszkodowaną w toku likwidacji szkody. Pozwany wskazał, iż skoro poszkodowana złożyła oświadczenie woli i zgodziła się na zawarcie ugody, która wyczerpuje jej wszelkie roszczenia związane ze szkodą na pojeździe marki A. nr rej. (...), która miała miejsce w dniu 5 czerwca 2020 r. i ugoda ta została faktycznie wykonana, to za nieważne należy uznać umowy przelewu wierzytelności, które poszkodowana zawarła z powodem kolejno w dniu 19 czerwca 2020 r. oraz w dniu 26 czerwca 2020 r. Zgodnie z treścią

ustaleń poczynionych przez pozwanego i poszkodowaną w rozmowie telefonicznej w dniu 17 czerwca 2020 r. zapłata w/w kwoty wyczerpała wszelkie roszczenia poszkodowanej związane ze szkodą na pojeździe, zatem wierzytelności, które poszkodowana przeniosła na rzecz powoda, faktycznie nie istniały. Powyższe oznacza w praktyce, że zarówno umowa przelewu wierzytelności z dnia 19 czerwca 2020 r. jak i 26 czerwca 2020 r. są nieważne z mocy prawa i jako takie nie mogą występować w obrocie prawnym. Konsekwencją jest brak legitymacji czynnej po stronie powoda. W przypadku nieuwzględnienia powyższej argumentacji pozwany podniósł, iż poszkodowana została skutecznie poinformowana o możliwości skorzystania z ofert wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego z sieci wypożyczalni współpracujących z pozwanym. Na adres e-mail wskazany przez poszkodowaną do kontaktu pozwany w dniu 6 czerwca 2020 r. wysłał wiadomość e-mail wraz z załącznikami dotyczącymi procedury likwidacji szkody, w tym informacji o zasadach postępowania w przypadku konieczności skorzystania z usługi wynajęcia pojazdu zastępczego. Wskazano także, iż w przypadku nie skorzystania z ofert (...) S.A. V. (...) lub braku kontaktu w celu ustalenia warunków najmu, koszty najmu mogą być niezrefundowane lub ograniczone do poziomu cen występujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym. Poszkodowana poprzez nieskorzystanie z propozycji pozwanego naruszyła obowiązek minimalizacji szkody.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 5 czerwca 2020 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) nr rej. (...), będący własnością D. D. (1). Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego.

(bezsporne)

Tego samego dnia fakt powstania szkody został zgłoszony pozwanemu. Pozwany potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody w dniu 06.06.2020 r. W dniu 08.06.2020 r. pozwany skierował do poszkodowanej informacje związane z rozpoczęciem procesu likwidacji przedmiotowej szkody załączając informacje dotyczące najmu pojazdu zastępczego.

(dowód : zgłoszenie szkody komunikacyjnej k. 88- 89, potwierdzenie przyjęcia szkody k. 91, pismo z dnia 08.06.2020. wraz z informacją dotyczącą najmu pojazdu zastępczego k. 64-66)

Poszkodowana D. D. (1) dzwoniła do swojego ubezpieczyciela, dzwoniła też do ubezpieczyciela sprawcy, ale nie odbierali telefonu. Dopiero po tych próbach zdecydowała się wynająć auto zastępcze u powoda. W dniu 6 czerwca 2020 r. D. D. (1) zawarła z powodem K. J. umowę najmu samochodu V. (...) nr rej (...) na okres od dnia 6 czerwca 2020 r. od godz. 15.20 do 26 czerwca 2020r. do godz. 9.00. Stawka za 1 dzień najmu wynosiła 250,00 zł brutto.

(dowód: zeznania świadka D. D. (1) k. 93-94 umowa wynajmu samochodu – k. 7, cennik wynajmu – k. 9)

W samochodzie A. (...) nr rej (...) został uszkodzony cały bok, drzwi od strony pasażera się nie otwierały. Z uwagi na uszkodzenia układu poduszek powietrznych samochód nie powinien uczestniczyć w ruchu drogowym.

(dowód : zeznania świadka D. D. (1) k. 93-94, opinia techniczna k. 102-107)

D. D. (1) w czerwca 2020 r. potrzebowała samochodu na co dzień. Mieszkała w L. sama z córką, a pracowała w K., córka uczyła się w szkole w K.. (...) było poszkodowanej potrzebne w celu dojazdu do pracy i dowozu dziecka do szkoły oraz powrotu do domu w L.. Poszkodowana nie miała możliwości skorzystania z innego pojazdu.

(dowód : zeznania świadka D. D. (1) k. 93-94)

W dniu 16 czerwca 2020 r. po oględzinach uszkodzonego samochodu A. (...) nr rej (...) został sporządzony kosztorys kosztów naprawy na kwotę 6 315,38 zł. Kosztorys został przesłany do wiadomości poszkodowanej. W dniu 17 czerwca 2020 r. telefonicznie została przedstawiona przez pracownika pozwanego poszkodowanej propozycja zawarcia ugody polegającej na wypłacie poszkodowanej kwoty 6 700 zł tytułem odszkodowania. Poszkodowana zgodziła się na zaproponowaną kwotę wraz ze stwierdzeniem, iż wyczerpuje ona wszelkie roszczenia. Ugoda nie obejmowała kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

(dowód: analiza kosztów naprawy k. 62, rozmowa telefoniczna – akta szkody płyta CD plik oznaczony jako „ (...)”)

Uzgodniona tytułem odszkodowania kwota 6 700 zł została poszkodowanej wypłacona w dniu 18 czerwca 2020 r.

(bezsporne)

D. D. (1) w dniu 25 czerwca 2020 r. kupiła nowy samochód. W dniu 26 czerwca 2020 r. poszkodowana zwróciła powodowi pojazd zastępczy.

(dowód : zeznania świadka D. D. (1) k.93-94, umowa sprzedaży samochodu k. 17)

W dniu 26 czerwca 2020 r. K. J. wystawił fakturę za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowaną na kwotę 5 000 zł brutto. W dniu 26 czerwca 2020 r. K. J. zawarł z D. D. (1) umowę cesji wierzytelności przysługujących w stosunku do (...) S.A. z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez okres potrzebny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zaistnienia szkody lub do jej likwidacji w ramach szkody całkowitej.

(dowód: umowa wynajmu samochodu – k. 7, cennik wynajmu – k. 9, faktura – k. 10, cesja wierzytelności – k. 11)

Po zgłoszeniu przez powoda szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał roszczenie do kwoty 9 22,50 zł, akceptując zasadność najmu na okres 6 dni przy stawce 125 zł netto za dzień.

(dowód: bezsporne, pismo (...) S.A. – k. 15, akta szkody – płyta CD – k. 31)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka D. D. (1). Prawdziwość dokumentów nie były kwestionowane przez strony, nie budziły też wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. D. (1) , albowiem były one spójne logiczne, konsekwentne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. W szczególności na wiarę zasługują zeznania świadka , iż samochód był niezbędny do codziennego funkcjonowania , dojazdów do pracy i dowozu dziecka do szkoły . na wiarę zasługują też zeznania świadka co do przyczyn wynajmu pojazdu zastępczego u powoda – świadek nie mogła się telefonicznie skontaktować z pozwanym , wobec czego pojazd wynajęła u powoda. Jak wynika z akt szkody informacje dotyczące najmu pojazdu zastępczego zostały przesłane do poszkodowanej przez pozwanego dopiero w dniu 8 czerwca 2020 r. ,a więc już po wynajęciu pojazdu u powoda. Sąd dał także wiarę zeznaniom D. D. (1) , iż zawarta telefonicznie z pracownikiem pozwanego ugoda nie dotyczyła wynajmu pojazdu zastępczego , odpowiada to - w ocenie Sądu - treści nagranej rozmowy.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany nie kwestionował, iż w okolicznościach sprawy, co do zasady, wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowanego D. D. (1) było uzasadnione. Sporem objęta była jedynie wysokość kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego oraz uzasadniony okres najmu pojazdu. W ocenie powoda wynosił on 20 dni, natomiast w ocenie pozwanego uzasadniony był wynajem na okres 6 dni.

Sporną pomiędzy stronami była również sama legitymacja czynna powoda, którą pozwany kwestionował.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do powyższego zarzutu jak też do zarzutu „rzeczy ugodzonej” wskazać należy, że Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego co do nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowaną D. D. (2) jak też co do zawarcia przez poszkodowaną z powodem ugody obejmującej „wszelkie roszczenia związane ze szkodą” .

W ocenie Sądu treść rozmowy telefonicznej z dnia 17 czerwca 2020 r. (nagranie na płycie CD k. 42 oznaczenie pliku (...)), ma która powołuje się pozwany , kiedy to została poszkodowanej przedstawiona propozycja zawarcia ugody na kwotę 6 700 zł wyczerpujące „wszelkie roszczenia” nie pozwala uznać , że ugoda ta obejmowała także koszty wynajmu pojazdu zastępczego . W ocenie sądu ugoda ta odnosiła się jedynie do kwestii odszkodowania , gdzie pracownik pozwanego wprost odwołał się do wyceny kosztów naprawy pojazdu . Poszkodowana zgadzając się na kwotę 6 700 zł potwierdziła ,że wyczerpuje ona „wszelkie roszczenia” , ale nie zostało w trakcie rozmowy telefonicznej doprecyzowane czy chodzi o wszelkie roszczenia związane ze s. czy też wszelkie roszczenia związane z kosztami naprawy uszkodzonego pojazdu. W konsekwencji – w ocenie Sądu – mając na względzie , iż rozmowa dotyczyła kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu należy przyjąć , iż zawarta telefonicznie przez poszkodowaną ugoda wyczerpywała jej „wszelkie roszczenia” w zakresie naprawy uszkodzonego pojazdu . Ugoda nie obejmowała kosztów związanych z wynajmem pojazdu zastępczego .

Zdaje się , że pozwany zajął takie same stanowisko uznając w części roszczenie powoda w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego i przyznając powodowi z tego tytułu kwotę 922,50 zł w dniu 4 sierpnia 2020 r. (k. 16)

W tej sytuacji zarzut pozwanego nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowaną a powodem i w konsekwencji braku legitymacji czynnej po stronie powoda nie zasługiwał na uwzględnienie. Z przedłożonej przez powoda umowy cesji jasno wynika jakiej wierzytelności dotyczyła – zwrotu kosztów pojazdu zastępczego, przy czym wysokość tej wierzytelności wynikała z faktury wystawionej przez powoda.

Rozpoznając zasadność samej wysokości żadanego w pozwie roszczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego M. W. (k. 102- 107) , z treści której wynika, że zastosowana przez powoda stawka za wynajmem pojazdu mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym, uszkodzenia w pojeździe poszkodowanego nie pozwalały na poruszanie się nim po drogach publicznych, a teoretyczny czas naprawy pojazdu przy uwzględnieniu daty oględzin samochodu przez pozwanego w dniu 16 czerwca 2020 r. usprawiedliwiał czas najmu pojazdu zastępczego w związku z ze szkodą i likwidacją szkody w wymiarze 20 dni. Biegły wskazał w szczególności , iż lokalne stawki czynszu najmu pojazdu o zbliżonej klasie do pojazdu poszkodowanego A. (...) tj. segmentu D zawierały się w przedziale od 140 do 390 zł netto (172,20 zł do 479,70 zł brutto dziennie). Zatem należy przyjąć , iż stawka najmu pobierana przez powoda mieści się w stawkach rynkowych występujących na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanej w 2020 r. Biegły wskazał też, iż usprawiedliwiony teoretyczny czas najmu samochodu zastępczego w związku ze szkodą i likwidacją szkody wynosił 20 dni. W celu ustalenia zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego biegły wykonał kosztorys naprawy uwzględniający pełną technologię naprawy . Wyliczony w nim czas naprawy wynosi 17,8 rbh. Z analizy materiału wynika, iż zachodzą związki dowodowe pomiędzy datami : 06.06.2020 r. wynajęcia samochodu zastępczego, 16.06.2020 r. oględziny samochodu – wysłanie kosztorysu po oględzinach, 26.06.2020 r. zwrot samochodu zastępczego. Biegły wskazał , iż czas związany z przyjęciem samochodu do naprawy, załatwieniem procesów formalnych , przygotowaniem i wstawieniem pojazdu na stanowisko naprawcze jest zasadny . Należy to tak zorganizować , aby zapewnić płynność pracy mechanikom. Biegły wskazał, iż w przedmiotowej sprawie nie została udokumentowana naprawa. Wyliczenia czasu zasadnego mają charakter teoretyczny i uwzględniają założenie , że czynności naprawcze mogły się rozpocząć po oględzinach samochodu przez pozwanego. Z uwagi na uszkodzenia układu poduszek powietrznych samochód nie powinien uczestniczyć w ruchu drogowym . Usprawiedliwiony teoretyczny czas najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną i likwidacją szkody wynosił 20 dni. Czas naprawy uszkodzonego pojazdu biegły przedstawił na wykresie (tabela k. 106) wskazując następujące daty poszczególnych etapów związanych z naprawą : w dniu 16.06.2020 r. oględziny samochodu , przekazanie oceny technicznej, 17-18 czerwca 2020 r. organizacja części zamiennych, 19, 22,23 czerwca 2020 r. technologiczny czas naprawy (dnia 20 i 21 czerwca 2020 to sobota i niedziela, dni wolne od pracy), 24 czerwca 2020 r. czas związany ze schnięciem szpachli i podkładów, 25 czerwca 2020 r. technologiczny czas naprawy, 26 czerwca 2020 r.

dzień organizacyjny przyjęcie i wydanie samochodu . W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, pełna, pozbawiona sprzeczności i błędów natury logicznej. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r., I CKN 1466/99). Tylko wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, które znacznie przekraczają koszty obowiązujące na danym rynku lokalnym lub koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu nie są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

Z przedłożonej przez powoda faktury VAT wynika, że poszkodowana skorzystała z wynajmu pojazdu z takiego samego segmentu jak uszkodzony pojazd za cenę 250 zł brutto za dobę. Jednocześnie z opinii biegłego M. W. wynika, że stawka po jakiej poszkodowany wynajął pojazd u powoda mieści się w granicach średnich stawek stosowanych na rynku lokalnym. Mając to na uwadze należy stwierdzić, iż koszty wynajmu stosowane przez powoda nie są rażąco wygórowane wobec stawek stosowanych na rynku lokalnym . Stąd stawka zastosowana w sprawie przez powoda nie może być traktowana jako nadmierna.

W ocenie Sądu, za celowy i uzasadniony należy również uznać okres wynajmu pojazdu wskazany przez powoda na 20 dni. Z uwagi na to, że zakwalifikowano szkodę w pojeździe jako częściową poszkodowanemu przysługiwało prawo wynajęcia pojazdu zastępczego do czasu naprawy uszkodzonego auta. Teoretyczny czas naprawy auta przy uwzględnieniu , iż dopiero w dniu 16 czerwca 2020 r. dokonano oględzin auta – zgodnie z podzieloną przez Sąd opinią techniczną zakończyły się w dniu 25 czerwca (...). Wskazać przy tym należy , iż poszkodowana w dniu 18 czerwca (...) otrzymała odszkodowanie i niezwłocznie dokonała zakupu nowego auta , zwracając pojazd zastępczy w dniu 26 czerwca 2020 r. Okres ten, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, nie może być uznany za nadmierny, w sytuacji, gdy poszkodowana potrzebowała samochodu, aby dojeżdżać do pracy.

W tych okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w całości i zasądził na jego rzecz dochodzoną kwotę.

O odsetkach Sąd orzekł stosownie do żądania pozwu od dnia 5 sierpnia 2020r. Żądanie to znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, mając na uwadze , iż w dniu 4 sierpnia 2020 r. pozwany uznał w części żądanie powoda i wypłacił część żądanej przez niego kwoty z tytułu wynajmu przez poszkodowaną auta zastępczego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanego.

Jednocześnie Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego jako stronę przegrywającą kosztami sądowymi związanymi z kosztami opinii biegłego , w kwocie 65,90 zł tj. w części, w jakiej nie zostały pokryte uiszczoną przez powoda zaliczką.